

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]
PROVERBE

CAPITOLUL 3

Folosul temerii de Dumnezeu și al înțelepciunii

9 Cinstește pe Domnul cu averile tale
și cu cele dintâi roade din tot venitul tău :
10 căci atunci grânarele
îți vor fi pline de belșug,
și teascurile tale vor geme de must.

Fericirea și înțelepciunea adevărată

11 Fiule, nu disprețui mustrarea Domnului
și nu te mâhni de pedepsele Lui.
12 Căci Domnul muștră pe cine iubește,
ca un părinte pe copilul pe care-l iubește!
13 Ferice de omul care găsește
înțelepciunea
și de omul care capătă pricepere !
14 Căci câștigul pe care-l aduce ea este
mai bun decât al argintului,
și venitul adus de ea
este mai de preț decât aurul ;
15 ea este mai de preț decât
mărgăritarele, și toate comorile tale
nu se pot asemui cu ea.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

16 În dreapta ei este o viață lungă ;
în stânga ei, bogăție și slavă.
17 Căile ei sunt niște căi plăcute,
și toate cărările ei
sunt niște cărări pașnice.
18 Ea este un **pom de viață**
pentru cei ce o apucă,
și cei ce o au sunt fericiți.
19 Prin înțelepciune
a întemeiat Domnul pământul,
și prin pricepere a întărit El cerurile;
20 prin știința Lui s-au deschis adâncurile
și strecoară norii roua.
21 Fiule, să nu se depărteze
învățăturile acestea de ochii tăi :
păstrează înțelepciunea și chibzuința!
22 Căci ele vor fi viața sufletului tău
și podoaba gâtului tău.
23 Atunci vei merge
cu încredere pe drumul tău,
și piciorul nu ți se va poticni.
24 Când te vei culca, vei fi fără teamă,
și când vei dormi, somnul ți va fi dulce.
25 Nu te teme nici de spaimă năprasnică,
nici de o năvălire din partea celor răi;
26 căci Domnul va fi nădejdea ta,
și El ți va păzi piciorul de cădere ...
[Continuarea în numărul viitor]

**VĂ DORIM UN AN NOU
BINECUVÂNTAT !**

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 425 I 31 DECEMBRIE 2023 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Încununezi anul cu
bunătățile Tale, și pașii
Tăi varsă belșugul”.
[PSALMUL 65 : 11]

2024

Vă dorim un an nou
binecuvântat !

- Editorial
- Întâmplări cu tâlc
- William Booth
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Vorbe și fapte – Intenții și hotărâri

„Pentru că anii trec, puțini la număr și mă duc pe o cale de unde nu mă voi mai întoarce.” (traducere textuală din Iov 16 : 22). A trecut un an. S-au scurs 8.760 de ore ! Mi-au adus câștig ? A fost un an bun ? Melancolia se strecoară în câte o inimă și ia naștere planul : **în noul an trebuie să fie mai bine !** Dar curând aceste gânduri serioase sunt copleșite de lucrurile și discuțiile zilei.

Dacă după câteva săptămâni sau luni am întreba aceiași oameni : **spune, prietene, a devenit mai bună viața ta ?** atunci mii de oameni, care sunt cinstiți, ar privi rușinați în podea și ar mărturisi : **„Ah, din nenorocire, nu !”**

Camarade, dacă ne-am putea privi reciproc în ochi, atunci poate mi-ai spune și tu : **„Nu mi-am respectat planurile și juruințele, cu toate că am intenționat-o cinstit și sincer.”** N-ai fi procedat mai bine să nu fi făcut promisiuni și juruințe, pentru că știi din experiență, că n-ai fost încă niciodată în stare să le împlinești pe cele date mai înainte ? Găsim în pilda fiului pierdut imaginea unui om fără putere, care, amăgit de păcat, de lume și de poftă, privește deznădăjduit spre viitor. Acest fiu privește înapoi, spre un trecut fără mângâiere. Averea lui dispăruse, bunul său nume era pătat. Prezentul care-l înconjură era și mai fără consolare.

Trimis pe ogor să păzească porcii, dorea să-și umple pântecul cu roșcovele pe care le mâncau porcii și nu i le dădea nimeni. Vremea când se spunea despre el că **„a început să ducă lipsă”**, trecuse de mult. Într-adevăr, de multe săptămâni răbda foame, inima lui ducea lipsă de pace și dragoste, viața lui era ruinată. Trecutul, prezentul și viitorul îl priveau sumbru.

Atunci a licărit în mintea lui o amintire luminoasă : **casa tatălui său !** Acolo toți erau bine îngrijiți, acolo orice nevoie era potolită, acolo stăpâna peste slujitori fericiți, devotați, un tată drept și plin de dragoste.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Această amintire **n-a dat naștere în fiul pierdut la intenții, ci la o hotărâre** : *Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu.*

Hotărârile i-a urmat imediat fapta. El s-a sculat și a venit la tatăl lui.

Este o mare deosebire dacă rostim o intenție sau o hotărâre.

Când generalul Ducrot, în timpul asedierii Parisului, conducea armata franceză afară, la luptele din decembrie de pe râul Marne, pentru a străpunge liniile germane, a rostit într-o proclamație intenția, că ar vrea să se întoarcă la Paris numai mort sau ca învingător.

Dar el nu s-a întors nici mort, nici ca biruitor, ci sănătos și ca înfrânt.

Nu fusese o hotărâre a inimii, cea pe care au declarat-o acele cuvinte mândre, ci o intenție nobilă.

Această intenție, după câteva zile de luptă și primejdii a fost biruită de gândul că ar fi mai bine să mai trăiască și să aștepte desfășurarea evenimentelor.

Când se va scrie biografia ta la sfârșitul anului ... [2023], atunci ea ar trebui să conțină cel mai important eveniment al ei în cuvintele :

Și el s-a sculat și s-a dus la Tatăl său !

Nu amâna până la următoarea seară de revelion, dă ascultare harului lui Dumnezeu, care ți-a pus acest text în mâini, ca să te scolii astăzi !

Anii puțini la număr trec, și **tu vei merge pe un drum pe care nu te vei mai întoarce – să dea Dumnezeu să fie calea pentru a fi veșnic la Isus !**

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

ÎNTÂMPLĂRI CU TÂLC

Mai demult, în unele zone din Germania se obișnuia ca oamenii de afaceri să le înmâneze angajaților lor în ziua de Anul Nou un mic cadou, când aceștia veneau pentru a le spune șefilor lor urări de Anul Nou.

Astfel, patru tineri angajați din întreprinderea unui om de afaceri temător de Dumnezeu au venit și la el și i-au dorit noroc și binecuvântare pentru Anul Nou.

- *Dragi prieteni, spuse comerciantul, aici sunt cadourile voastre. Fiecare poate alege, dacă vrea să aibă douăzeci de mărci sau o Biblie.* - *Eu nu pot citi,* spuse primul, *de aceea aș dori banii.*

- *Eu pot să citesc,* spuse al doilea, *dar mă aflu într-un mare necaz și de aceea prefer banii.* Al treilea a motivat cu cuvinte asemănătoare dorința sa de a primi banii.

Acum veni la rând al patrulea, un băiat tânăr, firav. Omul de afaceri se uită la el prietenos și îi spuse : - *Vrei și tu douăzeci de mărci ?* - *Dragă domnule, răspunse cel întrebat, pentru că spuneți că această carte ar fi frumoasă, aș vrea să o iau în locul banilor și să-i citesc mamei mele din ea.*

Comerciantul i-a înmănat Biblia. Tânărul a deschis-o și a găsit între pagini câteva bancnote. Ceilalți trei angajați s-au uitat cu ochii mari la Biblie și la dăruitor.

- *Nu este vina mea, spuse comerciantul, că ați ales greșit. Nu numai acești bani, ci și alte bogății se găsesc în această carte.*

Credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său salvează, dă viață veșnică, dăruiește pace și asigură omului un loc în slava veșnică.

El mângâie, îmbărbătează, îndreaptă, înviorează și conduce privirea în sus, unde este Hristos stând la dreapta lui Dumnezeu. De aceea : **„Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L păzesc !”** (Luca 11 : 28)

[Preluare de pe : <http://prietenulcopiilor.blogspot.ro>]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 29

WILLIAM BOOTH

William Booth s-a născut la Nottingham, Anglia, în anul 1829.

La vârsta de 12 ani a stat la căpătâiul tatălui său care trăgea să moară.

Până atunci tatăl său nu s-a interesat de mântuire, de sufletul său, dar în acea situație, Samuel Booth a căutat să se pocăiască, în timp ce soția și două fiice cântau : **„Cel ce te-ai deschis mie Stâncă de mântuire”**. Aceasta l-a făcut pe băiat să-și dea seama de nevoia de mântuire.

De atunci a căutat să frecventeze biserica. Într-o duminică a ascultat o predică : **„O persoană moare în fiecare minut”**. Aceasta l-a determinat să se pocăiască, să-și predea viața sa Domnului.

Din cauza sărăciei în care au rămas la moartea tatălui, el nu a putut să-și termine școala, ci a trebuit să lucreze pentru pâinea cea de toate zilele.

Nimeni din acea bisericuță metodistă nu s-a putut gândi ce va scoate Dumnezeu din acest băiat fără pregătire școlară și sărac lipit pământului. Viața lui poate fi un imbold pentru mulți tineri săraci și fără pregătire. Dumnezeu poate ridica din pulberea pământului la treapta cea mai înaltă pe cei ce se predau cu totul Lui. Pe la 15 ani, printr-o predică a lui James Caughey, un evanghelist american, el a fost aprins pentru lucrarea lui Dumnezeu, iar la 17 ani a început să predice Evanghelia veșnică.

El a devenit foarte activ în lucrarea de salvare a sufletelor.

Ani de zile a muncit din greu ziua întreagă pentru câștigarea existenței, iar seara de la ora șapte sau opt până la miezul nopții petrecea în vizite la bolnavi, în predicarea Evangheliei pe stradă sau la

întruniri prin case. Săracii din mahalalele Londrei, bețivanii, decăzuții făceau ca inima lui să sufere.

Lucrând printre ei, Booth a constatat că omul sărac, ce era flămând și tremura de frig, nu prea era interesat de cer. Gândul că trebuie făcut ceva pentru ei, l-a frământat multă vreme.

La această vârstă de 17 ani, fiindcă Booth predica bine în biserica metodistă, conducătorul bisericii a vrut să-l dea la o școală, ca la 19 ani să devină păstor.

Supus fiind la vizita medicală, doctorul l-a respins pe motivul că sănătatea lui Booth era prea șubredă ca să poată suporta toată tensiunea ce trebuie s-o îndure un pastor.

Nu știa medicul că Booth avea să se încarce cu toate nevoile sărăcimii din mahalalele Londrei, că avea să lanseze o organizație de proporții mondiale și că în ciuda eforturilor cerute de o așa lucrare și contrar șubrezeniei fizice, avea să ajungă vârsta de 83 de ani.

Între anii 1850-1857, el a lucrat în sânul bisericii metodiste.

Duminică după duminică el aducea la biserică un număr de bețivani și decăzuți.

[Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT?

1. Nu există om fără păcat : **„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”**. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : **„Fiindcă plata păcatului este moartea ...”**.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : **„ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”**. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”